

UITGEREKEND NU!

Waarom uitgerekend nu van vrede zingen, terwijl men op verschillende plekken in de wereld elkaar de oorlog heeft verklaard?

Waarom uitgerekend nu van een stille nacht zingen, terwijl de herrie van oorlogsgeweld of van explosieven op vele plekken de stilte verdringt?

Waarom uitgerekend nu 'vrede op aarde en in mensen een welbehagen' zingen, terwijl er zoveel onvrede is onder mensen in plaats van welbehagen??

Maar wanneer is het dan de geschikte tijd?

Wanneer is dan de geschikte tijd om het kerstfeest te vieren?

Als er vrede is op aarde? Misschien kunnen we dan wel wachten tot St.Juttemis....

Zal er ooit een dag van vrede zijn??

Er is dat waargebeurde verhaal van twee compagnieën soldaten tijdens de Eerste Wereldoorlog. Duitsers en Fransen staan al maanden tegenover elkaar, op enkele meters afstand. In volstrekt nutteloze acties wordt hun om de beurt opgedragen de vijand aan te vallen. Vele doden zijn het gevolg. Het is ijskoud, ledematen bevroren, ratten doen zich te goed zodra iemand sterft of zelfs daarvoor, het thuisfront heeft geen enkel idee van wat er gaande is, de wanhoop is totaal. Dan wordt het kerst.

Stille Nacht, Heilige Nacht, zingen de Duitsers. *Douce nuit, sainte nuit*, antwoorden de Franse stemmen op dezelfde melodie. Absurd en mooi, klinkt het.

Voorzichtig komen de mannen uit de loopgraven tevoorschijn. Deze ene nacht, van 24 op 25 december, vieren ze broederlijk het kerstfeest. Ze laten elkaar foto's van hun geliefden en kinderen zien. Met wat ze maar kunnen vinden, bouwen ze een eigen feest. Ze drinken, eten, zingen en dansen samen, voor één nacht verzoend, midden in de oorlog.

Dan is kerst voorbij. De volgende dag is de oorlog aan zet en staan Duitse en Franse soldaten elkaar opnieuw naar het leven.

Er zijn meer van deze verhalen maar ze werden heel lang verzwegen. Want je verzoenen met je aartsvijand, terwijl de oorlog nog gaande is, heet doorgaans hoogverraad en daar staat de doodstraf op.

Was het wel de geschikte tijd om kerst te vieren?

Of is het juist andersom?

Dat je door het kerstfeest te vieren, de tijd gebruikt, geschikt maakt, om over andere dingen na te denken dan op gewone dagen. Dat je door het kerstverhaal weer op andere gedachten gebracht wordt, weer mens wordt en in elkaar weer mensen ziet?

Dat je door de geboorte van een kind weer geraakt wordt door de kwetsbaarheid van het leven. Dat je door de komst van het kind de wereld ineens met andere ogen gaat bekijken.

Dat vrede op een plek te vinden is waar je het totaal niet verwacht? Dat vrede heel klein beginnen kan, maar als een lopend vuurtje zich kan verspreiden?

Dat kerst bij uitstek de geschikte tijd is om je af te vragen: waar ben ik, waar zijn wij, in godsnaam mee bezig?

- We maken elkaar af met woorden, met geweld
- Boosheid en frustratie maken dat we geen vertrouwen meer hebben in de toekomst
- We bereiden ons voor op een eventuele oorlog, terwijl we weten dat oorlog nooit de oplossing brengen zal die we beogen. Dat er alleen maar verliezers uit de strijd zullen komen...

Kunnen we wel kerstfeest vieren dit jaar? Uitgerekend nu??

Het antwoord heb ik gevonden in een lied van Matthijn Buwalda:

*Er klinkt altijd nog wel ergens halleluja
Hoe koud de dag hoe lang de nacht ook is
Er is altijd wel een hart waarin het opwelt
Je vindt altijd wel een ziel waarin het zit
Uit de sloppenwijken, uit de kathedralen
Uit torenflats en op het platteland
In een oude kroeg in prachtige theaters
'T Klinkt het mooist waar je het nauwelijks meer verwacht
Het allermooist waar je het nauwelijks meer verwacht.
Er klinkt altijd nog wel ergens halleluja
Van Cohen die dood is maar voor eeuwig zingt
Van een kerkkoor op een doodgewone zondag
Of die van Handel die elk jaar met kerst weerklinkt
Soms uit dankbaarheid voor alles wat gelukt is
Of uit onmacht over alles wat verdwijnt
Soms uit godsbesef of zomaar uit gewoonte
Het is een woord dat met het hele leven rijmt
Zo'n zeldzaam woord dat met het hele leven rijmt.
Er klinkt altijd nog wel ergens halleluja
Ook al hoor ik het soms niet, 'k geloof van wel
En als het langer duurt dan wat je hart kan hebben
Dan zing ik het voor jou en voor mezelf
Er klinkt altijd nog wel ergens halleluja
Gelukkig maar, het neemt me altijd mee
'T Is een echo uit het land waar ik naar toe ga
En een liedje voor de lange reis daarheen
En een liedje voor de lange reis daarheen.*

Uitgerekend nu (!) moeten we elkaar bemoedigen met een tegenverhaal: tegen alles wat ons leven bedreigt, wat ons land, onze wereld, bedreigt laten we zingen in deze nacht:

Wees van harte welkom!.....